

Sygn. akt II Cz 798/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski

Sędziowie: SO Wojciech Borodziuk

SO Irena Dobosiewicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2015 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: **H. M. (wierzyciela)**

przeciwko: **M. H. (dłużnikowi)**

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 24 września 2014 r. w sprawie o sygn. akt XII Co 6061/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 798/14

UZASADNIENIE

Dłużnik złożył skargę na postanowienie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy D. W. z dnia 15 lipca 2014 r. w przedmiocie umorzenia postępowania w sprawie Km 7849/14, domagając się jego uchylenia względnie zmiany i obciążenia całością kosztów postępowania egzekucyjnego wierzyciela.

Komornik Sądowy ustosunkowując się do skargi wniósł o jej oddalenie.

Postanowieniem z dnia 24 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w sprawie XII Co 6061/14 zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że ustalił opłatę za odnalezienie majątku dłużnika w wysokości 2.896,38 zł, a w pozostałym zakresie skargę oddalił.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 7849/14 zostało wszczęte na podstawie nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w dniu 22 stycznia 2014 r., sygn. akt I Nc 11186/13, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności dnia 14 maja 2014 r.

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2014 r. Komornik zakończył postępowanie egzekucyjne wskutek zapłaty przez dłużnika całości dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania egzekucyjnego. Jak wskazuje analiza akt Km 7849/14 dłużnik dobrowolnie, podczas czynności terenowych w dniu 14 lipca 2014 r. wpłacił Komornikowi kwotę 67.343.81 zł. Sąd ustalił na podstawie dokumentu urzędowego - karty rozliczeniowej, że powyższą kwotę Komornik zaksięgował na

swoje konto w dniu 15 lipca 2014 r. i - jak wynika z karty - przekazał należność wierzycielowi oraz wydał postanowienie stwierdzające zakończenie egzekucji, w którym ustalił koszty postępowania egzekucyjnego.

W ocenie Sądu Rejonowego, za datę zakończenia egzekucji, skutkującą również możliwością wydania postanowienia w przedmiocie jej kosztów przyjmuje się natomiast datę

ściągnięcia należności egzekwowanej na rachunek Komornika, a nie datę jej przekazania wierzycielowi. W postanowieniu z dnia 15 lipca 2014 r., Komornik nie umorzył egzekucji, a jedynie stwierdził fakt jej zakończenia, co nastąpiło już 14 lipca 2014 r. i ustalił koszty przeprowadzonego postępowania.

Wniosek dłużnika o zawieszenie postępowania egzekucyjnego wraz z zaświadczeniem Sądu Rejonowego z dnia 4 lipca 2014 r. sygn. akt I Nc 11186/13, iż nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 22 stycznia 2014 r. w sprawie I Nc 11186/13 został uznany za doręczony pozwanemu w dniu 21 marca 2014 r. w trybie art. 139 § 5 k.p.c. na adres przy ulicy (...) w B., a Sąd Rejonowy w Bydgoszczy zmienił postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności w ten sposób, że oddalił wniosek wierzyciela o nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty, wpłynął do Kancelarii Komornika dopiero w dniu 16 lipca 2014 r. Jednak wobec uprzedniego zakończenia postępowania był on już spóźniony. Utrata wykonalności nakazu zapłaty nastąpiła już po zakończeniu postępowania wskutek dobrowolnej zapłaty, czyli gdy cały tytuł wykonawczy został już skonsumowany. Skoro zatem wiarygodność zgłoszona Komornikowi wyegzekwowana została w całości i to już w dniu 14 lipca 2014 r., to oznacza, iż dłużnik ponosi koszty egzekucji w całości na podstawie art. 770 k.p.c.

Zdaniem Sądu Rejonowego, Komornik w sposób prawidłowy ustalił wysokość opłat przy przyjęciu podstaw 8% oraz 15%, na podstawie art. 49 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (t.j. Dz. U. z 2011 r., nr 231, poz. 1376 ze zm., dalej: u.k.s.e.) Ustalił opłatę w wysokości 8% od części świadczenia wyegzekwowanej wskutek zajęcia wynagrodzenia oraz w wysokości 15% wskutek dobrowolnej wpłaty dłużnika. Jednocześnie Komornik w sposób nieprawidłowy ustalił w sprawie koszty odnalezienia majątku dłużnika.

Zgodnie z treścią art. 53a ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji u.k.s.e. w razie odnalezienia majątku dłużnika w trybie określonym w ust. 1 tego artykułu, komornik pobiera opłatę stałą w wysokości 5% szacunkowej wartości tego majątku, nie więcej jednak niż 100% przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego. Opłata ta ulega zmniejszeniu o kwotę opłaty pobranej na podstawie ust. 1. Oznacza to, że pobierana przez komornika opłata stosunkowa za odnalezienie majątku dłużnika mogącego służyć zaspokojeniu roszczenia wierzyciela wynosi 5% wartości szacunkowej ustalonego majątku.

Na wartość odnalezionego majątku wskazuje - według Komornika - oszacowanie mieszkania dłużnika w B. oraz jego działki położonej w O., podczas gdy prawidłowa wykładnia celowościowa komentowanego art. 53a ust. 2 u.k.s.e. nakazuje przyjąć, że ze względu na cel poszukiwania majątku przez Komornika, jakim jest zaspokojenie roszczenia wierzyciela, opłata za odnalezienie majątku dłużnika w żadnym wypadku nie może być wyższa niż 5% roszczenia egzekwowanego w sprawie, w której komornik odnalazł majątek. Nie jest bowiem uzasadnione, aby Komornik poszukiwał majątku dłużnika w szerszym zakresie, niż wymaga tego cel egzekucji.

Na dzień zakończenia postępowania wyegzekwowana została kwota 57.927,51 zł (należność główna, koszty procesu, koszty nadania klauzuli oraz odsetki). Zgodnie z art. 46 ust. 1 u.k.s.e., do wartości egzekwowanego świadczenia lub zabezpieczonego roszczenia, stanowiącej podstawę ustalenia opłaty wlicza się odsetki, koszty i inne należności podlegające

egzekucji lub zabezpieczeniu wraz ze świadczeniem głównym w dniu złożenia wniosku lub rozszerzenia egzekucji, z zastrzeżeniem ust. 2. Do wartości, o której mowa w ust. 1, nie wlicza się kosztów toczącego się postępowania egzekucyjnego lub wykonania postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia oraz kosztów zastępstwa przez adwokata lub radcę prawnego w tym postępowaniu. Opłata za odnalezienie majątku dłużnika należna Komornikowi powinna więc, zdaniem Sądu Rejonowego, wynieść 2.896,38 zł.

Zażalenia na postanowienie złożył dłużnik i domagał się jego zmiany poprzez uwzględnienie skargi w całości, ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Jednocześnie zarzucił rozstrzygnięciu Sądu Rejonowego naruszenie art. 49 ust. 4 u.k.s.e. i art. 770 k.p.c. poprzez brak dostatecznego rozpoznania przesłanek dotyczących celowości wszczęcia i prowadzenia postępowania egzekucyjnego przez wierzyciela oraz naruszenie art. 244 k.p.c. poprzez przyjęcie, że komputerowy wydruk karty rozliczeniowej postępowania egzekucyjnego jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne.

Na wstępie należy przypomnieć, że regulacja kosztów postępowania egzekucyjnego została zawarta w art. 770 k.p.c., który stanowi przepis szczególny do art. 98 i n. k.p.c. W postępowaniu egzekucyjnym obowiązuje zatem zasada odpowiedzialności dłużnika za koszty egzekucji, niezależnie od wyniku tego postępowania, przy czym chodzi tu o koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. Koszty egzekucyjne mogą obciążać wierzyciela tylko w przypadku, gdy nie były niezbędne do celowego prowadzenia egzekucji. Chodzi tu w szczególności o decyzję, czy wydatek poniesiony w postępowaniu egzekucyjnym był konieczny, ale także czy przeprowadzenie egzekucji w ogóle było celowe (vide: uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 27 listopada 1986 r., III CZP 40/86).

W ocenie Sądu Okręgowego, zarzuty skarżącego dotyczące celowości prowadzenia egzekucji przez Komornika są bezzasadne. Zważyć bowiem należy, że w chwili wszczęcia postępowania w sprawie Km 7849/14 organ egzekucyjny dysponował prawidłowym tytułem wykonawczym. Zgodnie z art. 804 k.p.c., organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Przedłożony przez wierzyciela tytuł upoważniał zatem Komornika do podjęcia czynności zmierzających do wyegzekwowania należności w nim stwierdzonej. W konsekwencji nie można przyjąć, że wszczęcie postępowania egzekucyjnego było niecelowe.

Również drugi z zarzutów zażalenia nie mógł wpłynąć na zmianę zaskarżonego postanowienia. Abstrahując od oceny charakteru dokumentu w postaci karty rozliczeniowej Komornika, należy zauważyć, że skarżący w żaden sposób nie wykazał jakoby do zaksięgowania wyegzekwowanej od dłużnika kwoty 67.343,81 zł miało dojść w innym dniu niż to z tej karty wynika, tj. 15 lipca 2014 r. W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy mógł poczynić ustalenia na podstawie powyższego dokumentu, co więcej Sąd ten wyciągnął prawidłowe wnioski co do faktycznej daty wyegzekwowania roszczenia.

Nie budzi też wątpliwości, na co wskazuje analiza akt sprawy Km 7849/14, że dopiero w dniu 16 lipca 2014r. zostało dołączone do akt zaświadczenie Sądu Rejonowego wydane w trybie art.139 par. 5 k.p.c. /k. 90-91 akt/ a zatem już po wydaniu przez Komornika Sądowego postanowienia z dnia 15 lipca 2014r.

Podziela Sąd Okręgowy stanowisko Sądu Rejonowego, że nie mamy w sprawie do czynienia z niecelowym wszczęciem postępowania egzekucyjnego. Komornik na podstawie tytułu wykonawczego wszczął prawidłowo postępowanie, a dłużnik w dniu 14 lipca 2014 r. dobrowolnie zapłacił należność w kwocie 67343,81 złotych.

Z tych zasadniczych przyczyn Sąd Okręgowy oddalił zażalenie jako bezzasadne na podstawie art. 385 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c..